

عنوان مقاله:

نقش دعا از منظر آیات و روایات در ارتقای سلامت جسمی و روان شناختی؛ با تأکید بر بحران شیوع کووید ۱۹

محل انتشار:

مجله پژوهش در دین و سلامت، دوره 8، شماره 0 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

فاطمه فیاض - گروه روان شناسی و علوم تربیتی، پژوهشکده زنان، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

احمدرضا اخوت - مدرسه دانشجویی قرآن و عترت (ع)، دانشگاه تهران، تهران، ایران

مهدی جعفری - مرکز تحقیقات بیماری های گوارش و کبد، پژوهشکده بیماری های گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

حنانه علی اکبرزاده - گروه طب ایرانی، دانشکده طب سنتی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

سحر باقری - گروه داروسازی، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: شیوع ویروس کووید ۱۹ بحرانی فراگیر در جهان است که نظام درمانی کشورها را به شدت به خود مشغول ساخته است. اثرات روان شناختی همه گیری کرونا اگر بیش از اثرات جسمانی آن نباشد، کمتر نیست. دعا یکی از اعمال مذهبی است که اثرات مثبت آن از طریق مسیرهای زیستی، روان شناختی و معنوی تایید شده است. هدف این مطالعه ارائه تعریفی از دعا، معرفی انواع و الگو های دعا و تبیین اثرات آن با تأکید بر شرایط بحران کرونا بود. روش کار: این مطالعه از نوع تحلیل محتوا است که برای انجام آن ریشه «دعو» در آیات قرآن و روایات اهل بیت (ع) از طریق نرم افزار و همچنین ۱۸۲ آیه دارای ریشه دعو بررسی و مولفه های تعریفی دعا از آنها استخراج شد. ادعیه صحیفه علویه، صحیفه سجادیه، صحیفه فاطمیه و ادعیه کتاب مفاتیح الجنان نیز با هدف بررسی انواع دعا و تأثیرات آنها بررسی شد. مولفان مقاله تضاد منافی گزارش نکرده اند. یافته ها: بر اساس آیات و روایات منتخب، تعریف دعا، دسته بندی انواع دعا، نقش و آثار دعا در سلامت جسمی و روانی و همچنین نقش دعا در بحران ها و مصیبت های زندگی مانند شیوع بیماری ها استخراج شد. نتایج نشان داد دعا یکی از راهبردهای مهم و موثر در مواجهه با بحران های مختلف زندگی است و دارای انواعی شامل دعای مناجاتی، دعای سوالی، دعای تعلیمی، دعای استعاذه ای و دعای ذکری است. دعا در شرایط، موقعیت و مکان های خاصی توصیه شده است و همچنین در زمان های خاصی دعا کردن تأثیر بیشتری دارد و به اجابت نزدیک تر است. علاوه بر این، وضعیت ایمانی و روحی دعاکننده نیز در استجابات آن موثر است. نتیجه گیری: یافته ها نشان داد که دعا یکی از انواع راهبردهای مقابله موثر با بحران و شرایط تهدید زندگی است که در طراحی مداخلات سلامت باید از همه ظرفیت های آن در طراحی برنامه ها استفاده نمود. سیاست گذاری های دولت ها به ویژه در کشورهای مسلمان باید بر این باشد که از راهبردهای مکمل نظیر دعا جهت پیشگیری، کنترل و درمان بیماری استفاده کنند.

کلمات کلیدی:

دعا، طب مکمل، کووید ۱۹، مذهب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1536874>

